

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm

0 10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20 30 40 50 60 70 80

Det Kgl. Norske Videnskabers Selskab, Trondhjem.

A. G. Wichne.

En ny Virn der begynder
saaledes: For den jeg nu
finder Nu fangt rødt ch.

Bergen 1829.

V box 34:1014

Thomae Saers

Thomae Saers

M. J. K. 26

En ny Bise,

Der Begynder saaledes:

I Verden jeg mig finder Nu fangen sidde ic.

Til Trykken befordret af

Arne Erichsen Wichne.

Bergen 1829.

Trykt hos Chr. Dahl, K. S.

V box 34:1014

Mel. En Sang jeg vil fremføre.

I Verden jeg mig finder Nu fangen sidde maa;
Hvor jeg saa tidt og ofte Mit Hjem maa tænke paa;
Jeg kunde havt det bedre End sidde saa i Tvang, Og
slide mine Dage Med Fern fra Fod til Haand.

2.

Hvo kan paa Lykken stole, Den Tid den gunstig gaaer;
Det maa jeg nok beklage I Skjønne Ungdoms Aar, Just
i den Tid jeg tænkte Fornoieligt at boe, Da blev min
Tid forvandlet Til Noie og Uroe.

3.

I Aaret Syttenhundrede Jeg Lyset fik at see, En og
Halvfemsindstyve Den Sex og Tyvende Aprili Maaned
skrives, Tre Sødsfend' var vi skjon, Men jeg Foræls-
dres Yngste, Ja ogsaa anden Søn.

4.

Med Alderen jeg voxte Til hemmod tyve Aar, For jeg
paa Udyds Veie Min Næstens Guds attraae; I Søn
monne falde Min omme Fader from, Som aldrig meer
blev sunden, Ei Kirkegaard befom.

5.

Min Moder hun blev Enke I sørgelige Stand, Det
kan Enhver betænke Det hende smerte kan; At jeg som
Søn er falden Til Lastens brede Spor, Hun maa med
David græde, Det blev hugd Saar i Saar.

6.

Min Barndom jeg anvendte Til Christendommens
Dyd, At læse, skrive, regne, Og det med Lyst og Fryd.
Min Moder ei forsømte Med al Erbødighed, At plan-
te ind det Gode Og hade Lasterne.

7.

Naar den Tid havde Ende Jeg udi Verden kom, Jeg
hjemme ei vil blive, Men Lyst at see mig om, Det ofte
mig blev nægtet, Men Seieren jeg vant Til Reisen
blev jeg rede, Velklædt og brilliant.

8.

En Tid jeg mig opholdte I Bergens store Stad,
Hvor jeg mig omspadserte, Sandt Skjæger fro og glad,
Som paa mit Sang sig satte, Prædike som en Præst,
Et Kys de vel behagte, Men Punsch ansfod dem bedst.

9.

Jeg mig deri lod skikke Med Lyst og ei med Harm,
Jeg Punsch'en fik at drikke, Een Pige i min Arm, Og
mangen Dands lod spille Paa deres Violin, Som jeg
contant betalte For jeg tog Hatten min.

10.

Derfra jeg mig begiver Til Norges Hovedstad, Did
lykkelig ankommer Fornoiet fro og glad, Og siden man-
ge Steder har reiset til og fra, En Dram jeg vel har
druffet Og dandset Valser brav.

11.

Engang jeg Kjerest havde, Som herligt mig ansfod,
Men det var dog, desværre, Hendes Forældre imod;
Hun mig oprigtigt elsket Af Hjertet med al Flid, Vi
var forlovet sammen Hæved en to Aars Tid.

12.

Blandt Rigdom jeg ei søgte, Men efter Deilighed,
Men hendes Moer og Fader Ei soiet sig derved, Saa
Glæden jeg forliste, Lykken var ei saa god, Jeg kunde
faae at eie, Den som mig bedst anstod.

13.

Til andre Driftebrødre, Det blev da min Attraae,
Til de forbudne Frugter Jeg da proberte paa, Som
bragte mig til Fængsel Og Dom mig gibe maa, Men
jeg derfra skjøperte, Saa de stod saae derpaa.

14.

Den Gang var Orlogstider Og Ufred i vort Land,
Som en Spion at sige De mig vil gribe an; Men jeg
mig maatte redde, Udfigten den var slem, I Elven jeg
mon springe Og svømte over den.

15.

De som mig vil angribe, Paa anden Side stod, Med
spodske Ord og Miner Jeg dem tractere lod, For de ei
turde vove At svømme efter mig, Jeg vinket da med
Hatten Og takket broderlig.

16.

I Bærum anden Dagen Var jeg Spion paa nye,
So Mand mig vil anholde, Men kjøbte mig dog dyrt;
Et Stød jeg En lod gibe, Saa han paa Veien faldt,
Jeg kan med Sandhed sige, Contant blev de betalt.

17.

Med Pif og Paf jeg reiste Til Blakfjers Grændser
hen, Soldaterne var slemme, En Svensk var jeg for
dem; Jeg maa til Bagthuus dandse, Hvor vi da spille
kort, Men jeg i Hjertet tænkte: Herberget er ei godt.

18.

Om Brændeviin at spille, Det var da min Attraae,
Jeg gjerne vilde tabe, Fleer Potter blev at faae; Sol-
daterne blev lystig Og Ratten kom os paa, Saa lod
jeg Spillet dreie Og mon isra dem gaae.

19.

Den tredie Dagen efter Til Alkhem jeg kom hen,
Som en Spion at sige De mig anholdt igjen; Foruden
Pas og Breve Med Transport jeg blev sendt Til nyt
Logie og Herberg, Hermed var jeg ei tjent.

20.

Det Huus jeg dog berømmer, En Peis i Stuen stod,
Den Pibe jeg opentret Og Lykken var mig god; Men
hør nu hvilken Fare, To Stene der nedfaldt, Som
Selv skud skulde være, En Grydes Liv det galdr.

21.

To Mænd hos mig var inde, Som sov for Penger
haardt, To Røde stod for Døren I fuldt Gevær paa Vagt;
Jeg gav dem tusind Djesler, Mit Flag paa Tøppen stod,
Selv sprang jeg hen til Roret, Og fra dem seilet bort.

22.

Mit Bramseil jeg tilfattede, Ja Løseil ligesaa, Igjen
nem Skov og Dale Jeg Cursen hen lod faae, Til Chri-
stiania at komme, Det var da min Attraae, Paa Bat-
terland jeg ankret, God Havn jeg der mon faae.

23.

Min Ladning jeg udlodset Til nogle Piger smaae,
Sex Ugers Tid at regne, Paa Batterland jeg laae, Og
levde meget lystigt Til Pungen gif faldt, Nu er jeg klar
og rede Med Last og Penger quit.

